

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/173/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613210701
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1613210701.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., Bratislava, Justičná č. 9, IČO: 36 789 615, za ktorú koná Mgr. Tomáš Rašovský, proti žalovanej: F. U. E. A. Í. B. G. F. Á. , M. R. X.X.XXXX, A. Q. L., L. M. Č.. XXXX/XX, o zaplatenie 397,90 € s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 14. marca 2019, č. k. 5 C 524/2014-46, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 14. marca 2019, č. k. 5 C 524/2014-46, vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Rozsudkom zo dňa 14.3.2019, č. k. 5 C 524/2014-46, súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 344,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % p.a. zo sumy 344,10 € odo dňa 28.8.2013 do zaplatenia, kapitalizovaným denným úrokom z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,65 €, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 72,96 %. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a) až y), § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie uviedol, že žalobca sa predmetným návrhom domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 397,90 € s úrokom z omeškania vo výške 0,026 % (súd prvej inštancie zrejme omylom uviedol úrok vo výške 0,024 %) denne zo sumy 397,90 € odo dňa 27.8.2013 do zaplatenia, kapitalizovaným denným úrokom z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,65 €, kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od 15.9.2011 do 28.8.2013 vo výške 72,03 € a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.3.2011 uzavrel so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 359,10 € žalovanej. Úverové zmluvné podmienky žalobcu boli neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 10 pravidelných mesačných splátkach po 41,29 €. S úhradou svojho záväzku bola v omeškaní v súlade s výpisom čerpania, splátok a úhrad. Žalobca žalovanú vyzval listom zo dňa 30.8.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 429,55 € a to v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Voči žalovanej eviduje žalobca dlh vo výške 397,90 € s príslušenstvom. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

1.2. Po vykonaní dokazovania a jeho právnom posúdení súd prvej inštancie zistil, že úverová zmluva zo dňa 21.3.2011 je v rozpore s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a), v spojení s § 9 ods. 2 písm. y) a tiež s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t. j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd konštatoval, že zmluva neobsahuje priemernú

hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. y/ citovaného zákona). V zmluve je uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 41,39 %, pričom priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, platná ku dňu podpisu zmluvy, bola 19,53 %. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v úverovej zmluve a tiež vzhľadom na to, že žalovaná úver čerpala, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi účastníkmi považoval za reálnu, avšak úver posúdil podľa citovaného ustanovenia § 11 ods. 1, s odkazom na § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. ako bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd pri posudzovaní nároku žalobcu neprihliadol na poplatky uvedené v zmluve o úvere. Súd prvej inštancie sa preto zaoberal žalobou len v časti zodpovedajúcej rozdielu medzi výškou čerpaného úveru, t. j. sumou 359,10 € a sumou uhradenou žalovanou vo výške 15,- €. Žalovanú preto zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi iba zvyšnú časť istiny čerpaného úveru v celkovej výške 344,10 € a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Dohodnuté úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania. Avšak dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria veriteľovi iba do splatnosti jeho dlhu. V prípade, že dôjde k splatnosti (v tomto prípade k predčasnej splatnosti), je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, nie však už dohodnuté zmluvné úroky. Tento názor vyplýva aj z ustálenej judikatúry (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98). Čo sa týka nároku žalobcu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere zo dňa 21.3.2011 na zaplatenie istiny spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od 15.9.2011 do 27.8.2013 vo výške 72,03 €, súd žalobcovi nepriznal takto vyčíslený úrok, pričom poukázal na záver odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 59/1998, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Z týchto dôvodov súd nepriznal kapitalizované denné úroky z omeškania vyčíslené odo dňa splatnosti do podania žaloby na súd (od 15.9.2011 do 27.8.2013) vo výške 72,03 € a žalobu v tomto rozsahu zamietol. S poukazom na § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, bola úroková sadzba k prvému dňu omeškania žalovanej s platením úveru, t. j. ku dňu 28.8.2013 vo výške 8,50 %, v ktorej výške súd prvej inštancie úrok z omeškania žalobcovi priznal.

1.3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 a § 263 ods. 1 C.s.p. Dôvodil, že žalobca požadoval od žalovanej v konaní zaplatenie sumy vo výške 397,90 €, pričom súd vyhovel žalobe vo výške 344,10 €. Vo veci bol pomerne úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 397,90 €, žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 344,10 €, t. j. 86,48 %, v časti o zaplatenie sumy 53,80 € bola úspešná žalovaná, t. j. 13,52 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovanej), žalobcovi tak vzniklo právo na náhradu 72,96 % (86,48 % - 13,52 %) jeho účelne vynaložených trov.

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol ako aj vo výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) (ročnú percentuálnu mieru nákladov, ďalej len „RPMN“) a náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. (priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, ďalej len „priemerná hodnota RPMN“), a preto s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Dôvodil, že z napadnutého rozhodnutia (najmä z bodov 21. a 22. odôvodnenia) vyplýva,

že súd prvej inštancie považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov nie z dôvodu absencie RPMN, ale z dôvodu údajnej nesprávnej výšky RPMN. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol, prečo má byť výška RPMN (ktorá je uvedená v úverovej zmluve) nesprávne určená, resp. neuvádza, akým spôsobom dospel k rozdielnej výške RPMN. Žalobcovi tak nie je zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil, ani na základe akých dôkazov dospel k záveru o nesprávnej výške RPMN. Uviedol, že nemal možnosť vyjadriť sa k výške RPMN. Odôvodnenie rozhodnutia odvolateľ preto považoval v tejto časti za nedostatočné, súd prvej inštancie svojim postupom tak porušil jeho právo na spravodlivý proces. Odvolateľ uviedol, že výška RPMN je uvedená v bode 55. dotknutej úverovej zmluvy a to 37,9 %, ktorú výšku považuje za správnu. Konštatoval, že počíta výšku RPMN podľa rovnice uvedenej v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom na jej riešenie používa tzv. metódu polenia intervalov (viď odkazy: <<https://cs.wikipedia.org/wiki/RPSN>>; <https://cs.wikipedia.org/wiki/Bin%C3%A1rn%C3%AD_vyhled%C3%A1v%C3%A1n%C3%AD>). Odvolateľ predložil odvolaciemu súdu tabuľku s podrobným výpočtom RPMN, z ktorého podľa neho vyplýva, že v predmetnej úverovej zmluve je uvedená RPMN v správnej výške. Výšku RPMN žalobca zaokrúhlil na jedno desatinné miesto v súlade s poznámkou k prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., uvedenú pod bodom I písm. d). Podľa odvolateľa súd prvej inštancie mal možnosť v rámci dokazovania požiadať o prepočet RPMN Národnú banku Slovenska alebo Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ktoré disponujú vybavením a kapacitou na prepočet výšky RPMN v úverových zmluvách. Odvolateľ ďalej dôvodil, že pri výpočte RPMN nie je možné vychádzať z rôznych internetových kalkulačiek, na ktorých je možné uskutočniť prepočet RPMN, výsledky z takýchto kalkulačiek nie sú presné, pretože (i) nezohľadňujú všetky potrebné údaje na výpočet RPMN, (ii) sú značne jednoduchšie ako vzorec uvedený v zákone o spotrebiteľských úveroch, (iii) výsledky sú iba orientačné, (iv) výsledky z jednej kalkulačky sú často rozdielne ako výsledky z druhej kalkulačky, preto je žalobca toho názoru, že takýto dôkaz nemôže byť v konaní prípustný a konajúci súd bez ďalšieho skúmania nemôže na základe takéhoto prepočtu určiť, že výška RPMN je v nesprávnej výške. Výška RPMN môže byť vypočítaná jedine podľa rovnice uvedenej v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na to, že kalkulačka na stránke <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelesky-uver-rpmn-rpsn.php>> vypočítala výšku RPMN v hodnote 36,43 %, zatiaľ čo kalkulačka na stránke <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> vypočítala výšku RPMN v hodnote 33,84 %. Pri zadávaní údajov do týchto kalkulačiek je taktiež zrejmé, že dané kalkulačky vyžadujú iba niektoré údaje z úverovej zmluvy. Inými slovami, internetové kalkulačky pracujú s menším počtom neznámych hodnôt ako samotná rovnica uvedená v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z. K náležitosti priemerná hodnota RPMN odvolateľ uviedol, že v zmluve je uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 41,39 % (bod 56. Zmluvy). Zmluva bola medzi zmluvnými stranami podpísaná dňa 21.3.2011, pričom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 359,10 € (bod 50 Zmluvy) mal byť splatený za 10 mesiacov. Zo zmluvy je zrejmé, že poskytnutý spotrebiteľský úver je úverom bez zabezpečenia. Podľa štatistických údajov Ministerstva financií Slovenskej republiky, priemerná ročná percentuálna miera nákladov zo spotrebiteľských úverov do 1.500,- € (vrátane), bez zabezpečenia a s dobou splatnosti od 6 do 12 mesiacov za 4. štvrtrok 2010 je vo výške 41,39 %. Odvolateľ poukázal na to, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok platná ku dňu podpisu zmluvy bola 19,53 %. Uvedený záver súdu prvej inštancie sa však viaže na spotrebiteľské úvery so zabezpečením (alebo lízing), avšak v danom prípade veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebiteľský úver úverom bez zabezpečenia. Podľa odvolateľa je nepochybné, že zmluva obsahuje náležitosti v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. (priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere), preto je toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Pokiaľ ide o zákonné úroky z omeškania odvolateľ uviedol, že v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si predmetnou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 0,65 €, kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatenia do spísania návrhu vo výške 72,03 €, úroku z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 397,90 € odo dňa 28.8.2013 do dňa zaplatenia. Zdôraznil, že kapitalizované úroky z omeškania nie sú úrokmi z úveru, ale sú to zákonné úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolateľ konštatoval, že kapitalizovaný úrok z omeškania do zosplatenia vo výške 0,65 € je úrokom z omeškania za omeškание s plnením za splátky č. 1 a 2. Tento nárok priznal žalobcovi súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím. Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatenia do spísania návrhu vo

výške 72,03 € je (i) úrokom z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 412,90 € odo dňa 15.9.2011 (prvý deň omeškania s plnením peňažného dlhu) do dňa 21.11.2011 (deň čiastočného zaplataenia) a (ii) úrokom z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 397,90 € odo dňa 22.11.2011 do dňa 27.8.2013 (deň vyhotovenia žalobného návrhu). Úrok z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 397,90 € odo dňa 28.8.2013 do dňa zaplataenia je úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby. Odvolateľ v odvolaní uviedol, že úroky z omeškania boli určené nasledovne: veriteľ zaslal dlžníčke výzvu zo dňa 30.8.2011, v ktorej ju vyzval na splatenie celého úveru v lehote 15 dní, t. j. do dňa 14.9.2011, deň 15.9.2011 bol prvým dňom omeškania s plnením peňažného dlhu, úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania bola vo výške 1,50 %. Záväzkový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom vznikol dňa 21.3.2011. S poukazom na § 10c, v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, je výška úrokov z omeškania 9,50 % (1,50 % + 8 %); 0,026 % denne = 9,50 % ročne (0,026 x 365 dní). Odvolateľ poukázal na to, že z bodu 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie považoval kapitalizované úroky z omeškania za úroky z úveru, avšak takýto záver je zjavne nesprávny a nezodpovedá právnomu stavu veci, keďže vyššie uvedené úroky z omeškania (vrátane kapitalizovaných úrokov z omeškania) sú zákonnými úrokmi z omeškania. Súd prvej inštancie mal teda žalobcovi priznať úrok z omeškania vo výške 0,026 % denne (t. j. 9,50 % ročne) z dlžnej čiastky odo dňa 15.9.2011 (prvý deň omeškania s plnením peňažného dlhu) do dňa zaplataenia.

2.3. Odvolateľ napadol odvolaním aj výrok o náhrade trov konania (ako súvisiaci výrok), keďže mal za to, že mal mať v spore úspech v celom rozsahu, a preto žiadal priznať náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania, v plnom rozsahu. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovanú na zaplataenie sumy vo výške 53,80 €, úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 412,90 € odo dňa 15.9.2011 do dňa 21.11.2011, úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 397,90 € odo dňa 22.11.2011 do dňa 27.8.2013, úroku z omeškania vo výške 1,00 % ročne zo sumy 344,10 € odo dňa 28.8.2013 do dňa zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 53,80 € odo dňa 28.8.2013 do dňa zaplataenia, ako aj náhrady trov konania v plnom rozsahu. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila, odvolanie nepodala.

4. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.).

5. Spornou v prejednávanej veci bola otázka uvedenia správnej výšky priemernej RPMN v spotrebiteľskej zmluve a v tej súvislosti otázka, či možno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, ako aj otázka nároku žalobcu na úroky z omeškania a ich výška.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

7. Podľa § 21 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch (1). Ministerstvo, Národná banka Slovenska alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie z údajov podľa odseku 1 (2).

8. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že zmluva o úvere bola medzi zmluvnými stranami podpísaná dňa 21.3.2011, pričom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 359,10 € mal byť splatený do 10 mesiacov. Zo zmluvy je zrejmé, že poskytnutý spotrebiteľský úver je úverom bez zabezpečenia. Podľa súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2010 je priemerná hodnota RPMN pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 3 (teda úvery bez zabezpečenia) vo výške do 1.500,- € vrátane, so splatnosťou od 6 do 12 mesiacov, 41,39 %. Odvolací súd sa preto stotožnil s námietkou odvolateľa, podľa ktorej zmluva obsahuje náležitosti v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. (priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ako aj s námietkou, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Úver v prejednávanej veci tak nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov pre neuvedenie správnej výšky priemernej hodnoty RPMN v zmluve. Odvolací súd poukazuje na to, zhodne s odvolateľom, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, prečo za správnu považuje priemernú hodnotu RPMN vo výške 19,53 %, tento svoj záver riadne neodôvodnil.

9. Rovnako sa odvolací súd stotožnil s námietkou odvolateľa, podľa ktorej súd prvej inštancie považoval kapitalizované úroky z omeškania za úroky z úveru, ktorý záver je nesprávny a nezodpovedajúci právnemu stavu veci. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca si, okrem istiny pohľadávky, v žalobe uplatnil aj kapitalizované úroky z omeškania a to v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná sa so splatením úveru dostala do omeškania, žalobca ako veriteľ má preto nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške (§ 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca preto dôvodne v odvolaní namietal nepriznanie úroku z omeškania od zosplatnenia do spísania návrhu a rovnako dôvodne namietal aj skutočnosť, že súd prvej inštancie mu priznal úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne, keď žalobca sa v žalobe domáhal úroku z omeškania vo výške 0,026 % denne (9,50 % ročne) odo dňa 28.8.2013 až do zaplatenia. Závazkový vzťah v prejednanom prípade vznikol dňa 21.3.2011, teda pred 1.2.2013, takže podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v zmysle ktorého, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013, má žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne.

10. Odvolací súd zrušil aj odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania. V prípade, že po opätovnom posúdení žalobného nároku bude žalobca v konaní plne úspešný, prináleží mu potom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p.

11. So zreteľom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v dôsledku nesprávnej aplikácie právnych predpisov, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zrušil (§ 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.), v ktorom sa súd prvej inštancie bude dôsledne zaoberať dôvodnosťou žaloby posúdením všetkých tých skutočností, ktoré sú významné z hľadiska správneho hmotnoprávneho posúdenia veci, viazaný pritom právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) a v novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).